60 LET OD SKONČENÍ II. SVĚTOVÉ VÁLKY 1939–45 ■ „VESNICE ROKU 2003“

RADONICKÉ NOVINY

Zpravodaj Obecního úřadu Radonice ■ III. ročník, číslo 3 (15) ■ (červen 2005)

Cyklisté ze Žatce na kopečku u kaple. Odpočívají a naslouchají vyprávění o její historii.

Zastupitelstvo obce a obecní úřad

19. zasedání zastupitelstva obce – 11. 5. 2005

Na programu bylo: Kontrola plnění usnesení z posledního zasedání 30. 3. 2005; zpráva starostky o činnosti orgánů obce; zpráva Policie ČR o bezpečnostní situaci; schválení prodeje bytů; schválení volebního řádu školské rady ZŠ Radonice; zpráva o výsledku přezkoumání hospodaření OÚ za rok 2004; schválení závěrečného účtu obce za rok 2004; požárně bezpečnostní řešení kulturního domu; projednání STS pro panelové domy; pronájmy, prodeje, zveřejnění záměrů; různé, usnesení, závěr. Přítomno bylo 8 členů, omluven Jiří Kindl. Občanů se zúčastnilo 13. Dále byl přizván praporčík Luboš Knobloch, nový velitel OO Policie ČR Radonice.

Všechny body minulého usnesení byly splněny nebo se plní. ZO vzalo na vědomí zprávu starostky o činnosti orgánů obce a zprávu Policie ČR o bezpečnostní situaci, kterou přednesl praporčík Luboš Knobloch. Sdělil občanům telefonní čísla, na která mohou volat: 474 692 266 – služebna Březno, nepřetržitá služba 721 637 874 – hlídka ve voze.

ZO schválilo prodeje bytů v panelových domech čp. 206 – 215. Dále schválilo volební řád školské rady ZŠ Radonice. Vzalo na vědomí zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření Obecního úřadu Radonice za rok 2004 a závěrečného účtu obce za rok 2004. ZO vzalo na vědomí návrhy na požárně bezpečnostní řešení kulturního domu, kterou zpracoval okresní požární technik a rozhodlo: „Vyzvat nájemce manžele Miltnerovi, aby uvedli kulturní dům do původního stavu, v jakém byl v době kolaudace 27.3.1995 v termínu od 15.6.2005 do 15.8.2005.“ ZO navrhlo společenstvím vlastníků možnost odkoupení technického zařízení STS pro příjem a rozvod televizního a rádiového signálu pro panelové domy za cenu 10 000 Kč .

ZO bylo požádáno vyjádřit se k žádosti Miroslava Bireše, zda je v souladu s územním plánem obce jeho záměr vystavět rodinný dům na pozemkové parcele č. 202/3 a 202/4 v k.ú. Vintířov. ZO se k této žádosti nemohlo vyjádřit, protože dosud není územní plán obce zpracován a je zpracována pouze urbanistická studie. PhDr. Vladimír Valeš, místostarosta obce, návrhl svolat občany k debatě o tom, jaká je jejich představa o výstavbě v obci a přilehlých osadách v souvislosti s územním plánem obce. V diskusi byl vznesen dotaz na zakoupení materiálu k vymalování společných částí domu, protože se již několik let nevymalovalo a s nepořádkem v areálu bývalého JZD po zbouraných stájích (A. Zelinková). Další dotaz byl vznesen k možnosti sakcionování vlastníků pozemků, o které se řádně nestarají a zaplevelují okolí (J. Santner).

Simon Machowetz

Teprve v mezních životních situacích, kdy jsou ohroženy základní hodnoty, na kterých stojí život a lidský rod, rozhlíží se člověk po něčem, co by ho posílilo, po něčem nadčasovém. Protože najednou zjišťuje, co všechno je pomíjivé, nedůležité, přechodné. Hledáme „obraz toho, co nám naše krvácející a raněné srdce uzdraví,“ jak napsal Emil Filla.

Tento český avantgardní malíř to řekl v roce 1943, „v roce bídy a nesvobody buchenwaldské.“ Tam, uprostřed koncentráčnické hrůzy, se mu neustále a neodbytně vracel jeden obraz: Když „v mysli jak ve snu vyšel jednoho rána a ještě před parnem dne dostihl vrcholku Řípu. „Poklekl jsem a zlíbal zem. Na všechny strany pode mnou se vzdouvala země v trylcích pestrých polí, v crescendo kopců, pohoří, a z ní porůznu, až kam dohlédlo oko, vzpínající se křivkou, jak vzepjatý kůň, tyčilo se naše krásné a úchvatné Středohoří, a tato celá země pozdravila ubohou mysl. Že srdce mé s radostí poznávalo svůj kraj, kde kámen i mez, les i bystřina a celý duch krajiny mluví v nevýslovné přesvědčivosti a zpívá o plnosti života... Umělci zde stačí se zamyslit a rozpomenout. To je ten můj kraj milovaný, duše má i touha, má podstata. Osud a úděl – a marně v řeči i pojmu hledám jiný výraz než slovo velebné a čarovné – svoboda.“

Ano, je-li ohrožena svoboda, nemá nic na světě cenu, vše je bezcenné. To nás napadá v dnešní nervózní době, kdy tolik odpovědných lidí selhává, kdy se hodnoty relativizují, kdy se nedostává pokory, kdy se mnozí klaní pozlátku a zlatému teleti. Pokorné vnímání krásy krajiny se všemi stopami předešlých generací, vítězství i proher, je návratem k jistotám, návratem vyzkoušeným v opravdovém životě. Emil Filla přežil koncentrák, vrátil se domů a na pár let se usadil na zámku na Peruci, aby zachytil a oslavil krásu Středohoří v nesčetných dílech. Najděme si volný den a navštivme jeho galerii: je to účinný duševní doping.

Vladimír Valeš

Rozvoj a hospodaření obce

Výborná zpráva: Získali jsme další finance z dotací

Vedení obce využilo několika dotačních programů, které byly vyhlášeny v posledních měsících. Klub přátel historických památek podal projekt na úpravu interiéru poutní kaple (výroba lavic, oltáře, ochozu v oratoři a schodiště) a získal 500 000 Kč. Práce začnou každým dnem a musí být hotovy do prosince. Mikroregion Radonicko podal do stejného titulu Leader ČR projekt na vytvoření Informačního centra venkova v budově bývalého stavebního úřadu a získal 709 000 Kč na stavební úpravy a vybavení špičkovou technikou. Obec podala projekt v rámci Obnovy venkova na rekonstrukci kotelny v MŠ a získala 707 000 Kč. Na osvětlení v rámci reprodukce majetku obce jsme získali 300 000 Kč. Další finance na rozvoj internetu a lidských zdrojů byly odsouhlaseny, jen k dnešnímu dni neznáme částku. Některé žádosti nevyšly, ale s celkovou bilancí můžeme být více než spokojeni: vždyť jsme „nad plán" mimo rozpočet získali 2 miliony 216 tisíc korun.

Věra Vernerová, Vladimír Valeš

Hospodářské a provozní úkoly obce

25. května se sešla mimořádná pracovní porada zastupitelstva, aby řešila situaci s rozestavěným Domem pro seniory. Bylo rozhodnuto ihned zahájit stavbu střechy (původní byla rovná ozeleněná), aby deště neznehodnotily stavbu. Práce byly zadány firmě BPŠ Kadaň. Druhá otázka se týkala rekonstrukce rádiové sítě požární jednotky, jejíž náklady by vyžádaly částku 126 016 Kč. Po delší diskusi bylo rozhodnuto připravit jednání s výborem dobrovolných hasičů a hledání optimálního řešení (včetně vytvoření technických služeb obce, v jejichž rámci by požární ochrana byla zajišťována). Jednání s představiteli krajského úřadu a ČSD o rušení některých vlakových spojů se zúčastní ve Vilémově Miroslav Ondrejka. Opravu místních komunikací zahájí v první dekádě června firma K Progres. S.I.R. bude pokračovat v rekonstrukci bývalé školy v K. Rohozci a na opravě fasády poutní kaple (z titulu záruky). Dětské hřiště bude oploceno, jakmile se uzdraví O. Trapp, který má akci na starosti. Ve všech panelácích byly provedeny revize plynových sporáků. Památkový ateliér Plzeň zpracovává pro obec projekt na vnitřní úpravy radnice (elektřina, veřejné WC ad.)

Věra Vernerová

RADONICKÉ NOVINY

Zpravodaj Obecního úřadu Radonice.
III. ročník, číslo 3 (15), červen 2005.
Odpovědný redaktor
PhDr. Vladimír Valeš.
Redakční rada: J. Ježek, J. Kořenský,
V. Veselá, S. Machowetz
Tisk: TISKÁRNA K&B s. r. o. Most.
Náklad 600 ks.
Toto číslo vyšlo 22. června 2005.
Povoleno: MK ČR E 142 16.

Společnost, vzdělávání, kultura

Zdařilý dětský den

28. května 2005 nám počasí přálo a účast na dětském dni byla hojná, zúčastnilo se 85 dětí. Jako každý rok prošly připravenou trasu od tělocvičny přes velké hřiště, kolem potoka k radechovskému splavu, kde překonaly potok po laně a vracely se po druhé straně potoka zpět na hřiště. Po ukončení trasy dostaly všechny děti sladkosti a guláš s chlebem.I letos se velice líbila střelba ze vzduchovky a praku.

Po obědě přišly na řadu ukázky leteckých modelů a ukázka akrobatických letů, které předvedl Josef Roub. Prunéřovští hasiči nastříkali hasicí pěnu na trávu, jež byla největší atrakcí dětského dne, proto museli radoničtí hasiči olepené děti hodinu oplachovat vodou z hasičské proudnice. Kdo měl zájem, mohl se nechat vyvézt hasičskou plošinou. V podvečer se konalo exhibiční fotbalové utkání „Stará garda" vs „Krušnohorský výběr lemplů", v němž „Stará garda" prohrála 4:3. Výtěžek z této exhibice byl věnován mateřské školce. Poté byl zapálen táborák na opékání vuřtů.

Poděkování patří všem, kteří se podíleli na hladkém průběhu dětského dne. Bohužel máme i nepříjemnou zkušenost z předchozího dne, kdy všichni radoničtí občané věděli, že se připravuje trasa pro dětský den, a přesto někdo odcizil panu Vančurovi napnuté lano přes potok. Je to smutné ponaučení pro další připravované ročníky dětských dnů.

Ota Trapp

Noční pochod „Výsadek 60"

Letošní „Výsadek 60" navazoval na tradici nočních pochodů „Za Myslatou na Kolinu", kterých se zúčastnila řada rodičů dnešních žáků. Celý den organizátoři i účastníci s napětím sledovali vývoj počasí. Situace vypadala nadějně, ale necelé dvě hodiny před startem se nad Radonickem přehnaly dvě krátké, ale vydatné přeháňky. Přesto jsme se rozhodli, že se akce spustí.

Pro vybrané žáky od 5. do 9. třídy byl průběh do posledních minut tajemstvím. Na dvoře školy se rozdělili na 4 skupiny a krátce po 19. hodině vyrazili. Prvním cílem bylo místní nádraží, kde před zraky překvapené osádky vlaku nastoupilo do vagonu přes 40 výsadkářů.Vedoucí skupiny dostal obálku s instrukcemi. Z vlaku se vysedalo na vilémovské zastávce, v Polákách a v Hradci. Prvním úkolem bylo na mapě najít místo, kde se skupina nacházela, najít cíl i nejlepší trasu. Cílem byl vrch Kolina. Během dvou hodin se tam jednotlivé výsadky sešly a následoval návrat do školy.

Cestou ještě všichni absolvovali stezku odvahy ve vintířovském parku. Po návratu pokračovala pro zájemce diskotéka nebo práce na počítači. Největší překvapení zažil jeden z účastníků, když teprve v Radonicích zjistil, že místo svačiny mu „víly" na Kolině nadělily do baťohu pořádný kus doupovského čediče.

Josef Kořenský

Česko-německý sportovní den

20. 5. 2005 k nám přijeli přátel z Crottendorfu. Po uvítání ve škole a na radnici si děti a jejich učitelé prohlédli výstavu „Svět očima dětí" a podepsali se ke kresbám na asfaltu před radnicí. V 11 hodin byl zahájen turnaj. Hrála se vybíjená žáků, po obědě se pokračovalo. Vedle sportovní haly se grilovaly špekáčky, atmosféra byla příjemná a přátelská. Jistě k tomu přispěla i parta roztleskávaček. V 16 hodin bylo slavnostní zakončení sportovního dne a rozloučení. Sportovní den opět utužil slibně se rozvíjející partnerské česko-německé vztahy.

Jaroslav Santner

Den Policie ČR na radonickém hřišti.

Společnost, vzdělávání, kultura

Aktivní život školy

Ve dvou dubnových týdnech probíhal celoškolní turnaj smíšených družstev ve vybíjené o putovní pohár. Této sportovní akce se zúčastnilo 81 žáků a téměř celý učitelský sbor. Podmínkou bylo vytvořit devítičlenná družstva tak, aby bylo zastoupeno všech devět tříd a tak spolu hráli prvňáčci i deváťáci. V přátelském utkání si zahráli také pedagogové. Paní učitelky porazily pány učitele 1:0. Ve finále se ti nejlepší utkali s pedagogickým sborem a utkání skončilo 2:1 pro žáky, kteří na rok získali titul vítězů a putovní pohár plný zmrzliny.

K oslavě Mezinárodního dne dětí patří malování na asfaltu. Letošním námětem kreseb byla Plavba lodí kolem světa a tak se na pár dní proměnilo náměstí v moře plné barevných lodí a korábů. Třetího června se děti z mateřské a základní školy, děti z vilémovské školy a spousta radonických občanů sešli dopoledne na hřišti na Dni Policie ČR. Všichni měli možnost se seznámit s jejich prací. Děti si zkoušely neprůstřelné vesty, vysílačky, sezení na motorce, houkačky, snímání otisků prstů a spoustu zajímavostí. Policisté předváděli demonstraci zásahu, výcvik psů. Všem se program líbil. Obecní úřad zajistil pro všechny děti zdarma limonády.

K oslavám 60. výročí konce 2. světové války přispěly i děti ze školy. 3. května v zasedací místnosti radnice se konala Vernisáž výstavy výtvarných prací s názvem Svět očima dětí. V úvodu zazpíval pěvecký sbor Proradost. Výstava byla otevřena pro veřejnost vždy odpoledne. O službu na výstavě se podělili žáci ze školy.

Letos vyšel jeden z květnových dnů na pátek třináctého. Říká se, že to bývá nešťastný den. Paní učitelky z I. stupně se tímto dnem inspirovaly a připravily svým žákům pěknou noc ve škole. V 19 hodin se

Pěvecký sbor ProRadost při pokládání věnců

sešlo skoro 50 dětí u školy se spacáky, polštářkem a dobrotami, které jim nachystaly s sebou maminky. Na děti čekal tradiční raut, diskotéka, noční šipkovaná a společné nocování ve školní třídě.

27. dubna se slavnostně otevírala počítačová učebna v radonické škole. Za přítomnosti zástupců obce, pedagogů, dětských delegátů, sponzorů a redaktorů novin byla symbolicky přestřižena páska a tím předána k využití všem žákům školy. Ke všem 20 počítačům je připojen internet a počítačů mohou děti využívat v plné míře jak k výuce, tak ve volném čase. Slavnostního otevření se také zúčastnili hosté Francoisovi z Francie. 23. dubna se vydali vlakem do chomutovského lesoparku někteří žáci školy na celodenní výlet za odměnu. Ti, kteří se podíleli na sběru plastových lahví a pilně střádají víčka, mohli se těšit na Den Země. Po celý den zde probíhal program pro děti včetně křtu některých mláďat. Kmotry byly například Bára Štěpánová a Šárka Vaňková a tak si naše mladší děti přivezly z výletu i podpisy známých osobností.

Ivana Hieková

Manželé Francoisovi z francouzského Rozschwihru (zleva), místostarosta V. Valeš, starostka V. Vernerová, kronikář obce a člen zast. J. Ježek a člen zast. M. Ondrejka.

Vlastivěda

Významný rod Losynthalů

Dvě významné stavby v naší obci mají letos „kulaté" jubileum: poutní kaple na Vintířovkém vrchu, tak, jak ji dnes známe, je vlastně druhá barokní stavba z roku 1725. Ta první kaplička byla údajně mnohem menší a stála zde od roku 1685. Druhou stavbou je budova radnice na náměstí, bývalý zámek, rovněž z roku 1725. Zasloužili se o to tehdejší majitelé, mimochodem výborní hospodáři a podnikatelé – Losynthalové. S tímto jménem se setkáváme v různé literatuře v několika podobách (Losimthalové, Losinthalové apod.) Ve Vintířově žily tři generace: Jan Antonín Losy (zemřel 1681 nebo 1682). Po něm nastoupil syn Jan Ant. mladší (narozen 1650, zemřel 1821). Ve své době nejslavnější loutnista a skladatel. Třetí v dynastii byl Adam Filip. Zemřel r. 1781 a jeho rod tak vymřel po meči. Otiskujeme losynhalovský erb, ten, který je ve značně poškozeném stavu nad vchodem poutní kaple.

Vladimír Valeš

Krátce a stručně

- ***Po kuličkiádě mateřské školy** a prvním putování s Krtečkem se konala cesta za pokladem a 24. června bude na zahradě mateřské školky rozloučení s dětmi předškolního věku.*
- ***Tradiční akademie základní školy** se konala 14. června v 17 hodin v kulturním domě.*
- *Po vydání vysvědčení se bude konat 30. června rozloučení s vystupujícími žáky v poutní kapli na Vintířovském vrchu.*
- ***23. dubna** si v naší obřadní síni v Radonicích připomněli v kruhu svých nejbližších manželský slib pan Ondrej Greguš a paní Anna Gregušová, kteří před 50 lety uzavřeli sňatek v Kraslicích. Ještě jednou blahopřejeme a do dalších společných let přejeme hodně štěstí a zdraví. Další zlatá svatba se v naší obřadní síni uskutečnila 11. června 2005 – manželů Václava a Růženy Kytlových z Mašťova.*
- *Oproti loňskému roku vzrostl počet podaných žádostí o vystavení nových občanských průkazů a o 100 žádostí. Důvodem je, že letos končí platnost některých OP. Informaci jsme zveřejnili už v minulém čísle RN. Žádáme občany, aby výměnu OP nenechávali na poslední chvíli. Ke konci roku očekáváme značný nárůst žadatelů. U našeho matričního úřadu podávají žádosti o OP a CP i občané z okolních obcí: Mašťova, Vilémova, Veliké Vsi, Račetic, Libědic, Pětipsů a jejich přilehlých osad.*
- ***Colett a Alain Francoisovi** z Francie přijeli na návštěvu, aby si prohlédli místa, kde jejich otec prožil pět let v německém zajetí. Po přijetí na radnici a prohlídce obce jsme odjeli do Kojetína. Dům, kde byl otec ubytován, stál naproti bývalé hospodě u Benerů vlevo u cesty k domu u Vančurů; dnes je již dům zbourán. Pan Alain si všechno natočil na video, nafotografoval a neubránil se slzám. Na závěr jsme se rozloučili s krajinou od skupiny zakrslých borovic nad Vlkaní. Našim hostům se u nás velmi líbilo a od své návštěvy nám několikrát již napsali.*

Naši lidé v cizině

Život na čtvrtém největším ostrově světa

Od dnešního čísla budeme v našich novinách psát o lidech, které život zavál do různých zemí světa. 15. června navštívila radonickou školu bývalá žákyně Růžena Kytlová z Mašťova, nyní paní Růžena Beandapa z Madagaskaru a velmi působivě vyprávěla dětem o zemi, která se jí stala druhým domovem. Paní Růženka odjela na ostrov Madagaskar v listopadu 1997 a v loňském roce, po dlouhých sedmi letech, navštívila opět svou rodnou zemi. Mezitím se stačila provdat, porodit tři děti, vybudovat si v nové zemi pěkné postavení, naučit se cizí jazyky, poznat cizí kulturu, zkrátka obrátila svůj život úplně naruby. Růženka, vystudovaná magistra farmacie a majitelka lékárny, je v současné době na mateřské dovolené se svými dětmi. Šestiletá Anna Nancy, pětiletý Yanick Roy a dvouletá Clara Daisy doma s rodiči hovoří česky, s kamarády a chůvami francouzsky a malgašsky, ve školce ještě přidávají angličtinu. Z dvouhodinové besedy jsme vybrali nejzajímavější otázky a odpovědi:

Co v novém domově děláte a čím se živíte?

Jsem na mateřské dovolené a vlastníme s manželem lékárnu, kde máme své zaměstnance. Já jsem ve francouzštině absolvovala kurz šití, kurz turistického operátora, kurz angličtiny, tak ještě nevím, čemu se po mateřské dovolené budu věnovat. Farmacii dělat nechci, je to tam úplně o něčem jiném, než jsem se učila. Všechny léky jsou prodejné, lékařská péče je na nízké úrovni. Chci si uchovat, co jsem se ve škole i praxi naučila.

Jak vás přijali místní lidé?

Protože jsem nebyla první cizinka, tak to proběhlo úplně v pohodě. Brzy jsem se naučila francouzsky a malgašsky, což jsou dva úřední jazyky na Madagaskaru. Malgaši si velmi považují, když se někdo jejich jazyk naučí. Chvíli mi trvalo, než jsem si zvykla na běžný život, který je úplně odlišný od života tady. Tam se žije pomaleji, jinak.

Jak tam vychovávají děti?

Děti jsou vedeny k samostatnosti, ale musejí poslouchat vždy starší, ti rozhodují. Platí to v rodině i mezi sourozenci. Když mému muži zemřel otec, jeho roli převzal nejstarší ze synů (manžel je z devíti dětí a je nejmladší). Pro Malgaše jsou děti dar a instituce jako dětské domovy tam neexistují. Rodina má průměrně šest až sedm dětí. Je zde vyšší porodnost, ale také vysoká úmrtnost.

Chodí děti do školy a nosí uniformy?

Každá škola má svou uniformu a není tedy vidět, které dítě je chudé a které bohaté. Děti chodí do školy i v sobotu. Denně začínají v 7 hodin, učí se do 11.00 a poté mají do 14 hodin siestu, protože je strašně horko. Od 14 do 18 hodin výuka pokračuje. Myslím, že by se mi pro moje děti více líbila škola tady v Čechách. Tam je to už od školky příliš náročné.

Co se tam nosí? Jaká je móda?

Ve městech mají možnost sledovat televizi, tak jsou tam podobné trendy jako tady. Chudí lidé nakupují v sekond-handech, ostatní chodí nádherně upravení a téměř vše si nechávají šít na míru z kvalitního materiálu. V létě totiž teploty dosahují až 40 stupňů, v zimě kolem 14 stupňů.

Co se na Madagaskaru jí?

Rýže. Třeba i čtyřikrát denně a určitě ne takové ty kopečky, ale pořádně plný talíř. Každý Malgašan sní průměrně 136 kg rýže za rok. Jedí třeba i hranolky, ale také s rýží. Mají snad deset druhů rýže. Neznám nikoho, kdo by tam rýži neměl rád.

Jak často jezdíte domů a jak dlouho taková cesta trvá?

Teď plánuji, že přijedu asi až za dva nebo tři roky. Chystáme se stavět dům a bylo by to příliš finančně nákladné. Cesta z Madagaskaru do Paříže trvá asi 10 hodin, potom z Paříže do Prahy tak dvě hodiny.

Stýská se vám po domově?

Strašně. Jednak samozřejmě proto, že tu mám rodiče a dlouho je nevidím a oni si nemohou užít svá vnoučata tak, jak by si přáli. A také proto, že moji rodiče mě vychovali k národnímu cítění: jsem hrdá, že jsem Češka, jsem hrdá na historii své země, po mé zemi se mi stýská. A tak si ji připomínám všemi zvyky, které dodržuji. Na Vánoce peču cukroví i vánočku, i když ze mě leje pot a těsto se v tom horku roztéká, na Velikonoce barvím vajíčka a peču beránka apod. Ráda vidím i naši tak odlišnou přírodu, jehličnany. Ale na druhou stranu - jednou jsem si to takhle zvolila, tak to tak beru. Řekla bych, že tam ještě nejsem pořádně zvyklá a současně tady nejsem odvyklá. Je to těžké. Neumím si představit, že bych se vrátila a začínala od nuly tady. Teď nemyslím jenom za sebe, mám manžela a děti a musím myslet na ně.

Vladimíra Veselá

Mezinárodní sochařské sympozium

„Plenér Vintířov 2005"

- 5. ročník

tradiční Vintířovská pouť 2005

Pátek 1. 7. 2005

dopoledne: příjezd sochařů, ubytování, výběr materiálu; pracovní zahájení sochařského sympozia

Sobota 2. 7. 2005

17 h. - zámecký park - koncert Country kapely Průvan Žatec;
21 h. - Oldies Party („didžej Stay-Key"), občerstvení, tanec

Neděle 3. 7. 2005 - hlavní program tradiční poutě

dopoledne: 10 h. - slavnost vysvěcení poutní kaple Panny Marie Pomocné na Vintířovském vrchu
generální vikář litoměřické diecéze Mons. Karel Havelka;
10,30 h. - mše svatá v poutní kaplí;
odpoledne: 13 h. - odpoledne pobožnost v poutní kapli;
14 h. - slavnostní zahájení sympozia před poutní kaplí, představení tvůrců;
14,30 h. - otevření II. části Lapidária zaniklých obcí Doupovska;
15,30 h. - koncert gotické, renesanční a barokní hudby smíšeného pěveckého sboru „Hlahol" Chomutov - poutní kaple;
podvečer - zámecký park: 18 h. - jazzový koncert Brass Band Dixieland Rakovník;

Pátek 8. 7. 2005

na závěr sympozia posezení s Country kapelou Rakovník

sobota 9. 7. 2005

slavnostní zakončení sympozia; prohlídka vytvořených děl; rozloučení s účastníky